

İmge Öyküler; Öykü Dostlarıyla Birlikte, Öykü Edebiyatımızın Gereksinimlerine Katkıda Bulunmak İçin...

Ö z c a n K a r a b u l u t

Doksanlı yılların ikinci yarısından günümüze öykü dergilerinin yayımlanmasıyla birlikte varolan öykü potansiyeli harekete geçmiş, kimi yazarlarımızın deyişiyile öyküde bir “patlama” yaşanmış, öykü edebiyatı ortamı canlanmıştır.

“Niçin iki, üç, daha fazla öykü dergisi olmasın?” sorusuyla Nisan 1996’da ilk sayısı yayımlanan *Düşler Öyküler* dergisi, çıkışını izleyen yıllarda öykü günlerini başlatmış, öykü günleri Ankara’dan başlayarak geniş bir coğrafyada yaygınlaşmıştır.

Seviz yıldır kesintisiz olarak sürdürülen Ankara Öykü Günleri, Kasım 2003’te Mexico City’de yapılan 69. Uluslararası P.E.N. Dünya Kongresi’nde onaylanan *Dünya Öykü Günü*’nü doğurmuştur. Dünyaya açılan bir pencere olarak www.worldshortstoryday.org sitesini doğuran ise, 14 Şubat 2002’de Ankara’da yapılan “Öykü Forum”la hayat bulan Dünya Öykü Günü projesi olmuştur.

1995 yılında *Adam Öykü*’nün, izleyen yıllarda öteki öykü dergilerinin yayımlanması öykü dergiciliğini hareketlendirmiş, yayınevlerinin daha çok öykü kitabı yayımlamaya başlamalarıyla birlikte öykü edebiyatı ortamı canlanmıştır. Doksanlı yılların ikinci yarısında dokuz sayı çıkabilen *Düşler Öyküler* dergisinin öykü edebiyatı ortamına kendince yaptığı katkı; birbirini doğuran projeleriyle, gitgide kurumsallaşan etkinlikleriyle, bir yazınsal tür olarak öyküyü, yerelden ulusala, ulusaldan uluslararası alana taşınması, olabildiğince geniş bir biçimde edebiyat kamuoyunun gündemine getirmesidir, bizce.

Burada dikkat çekilmesi gereken önemli nokta, son dönemde, farklı kuşaklardan öykücülerin buluşma sıklığının pek çok öykücüyü eylemli kıldığı gerçeğidir. Öykü ve öykücülüğümüz adına en büyük kazançlarımızdan biri de öykücülerimizin bu eylemliliğidir, hiç kuşkusuz. Nitekim, öykü edebiyatı ortamının canlanmasına da katkıda bulunan bu eylemlilik (öykücü arkadaşlarımızla buluşmalarımız, öykünün, öykücülüğümüzün, öykü dergilerinin sorunlarını tartışmamız, bir etkileşim ortamında düşünce üretmemiz), bizi, yeni ama farklı bir öykü dergisi projesine taşımıştır.

Yeni öykü dergisi, *Ankara Öykü Günleri*'nin sekizincisinin ardından yola koyuluyor.

Peki, yeni öykü dergisi yola koyulurken, düşler “aynı” düşler, öyküler “aynı” öyküler miydi? Yeni öykü dergisi olarak “aynı” düşlerle, “aynı” öykülerle yola koyulabilir miydik?

Arkadaşlarla yaptığımız toplantılarda, derginin biçimini, içeriğini belirlemek üzere çeşitli sorular sorduk, sorularımıza yanıtlar aradık, sorularımızı çok değerli edebiyatçı dostlarımızla da paylaştık:

Günümüz öykücülüğünün, geçmişteki öyküler kadar gelecekteki öykülerle de buluşmaya, kuşaklar arasında olduğu kadar edebiyatla hayat arasında da köprü kurulmasına, nicel artışın yanında nitel katkıya, öykücünün konuşmasına, eleştirinin canlanmasına, tartışmalarda düzeyin yükselmesine gereksinmediği söylenebilir miydi?

Öykünün çok yönlü okunmaya... Öykücünün değer verilmeye, farklı yönleriyle keşfedilmeye... Öykü edebiyatı ortamının demokratikleşmeye... Türkçe öykünün, dünya öykücülüğündeki yerinin belirginleştirilmesine de gereksinmediği söylenebilir miydi?

Günüyle, günleriyle, dergileriyle öykü edebiyatımızın deneyimine ve birikimine dayanan *İmge Öyküler*, bir yıl süren tartışmaların ardından, yeni kurumsal kimliğiyle, yeni kadrosuyla, yeni biçimiyle, yeni içeriğiyle, sorularına kendince bir karşılık bulmak, öykü edebiyatımızın gereksinimlerine katkıda bulunmak, öykü izlerinde adımlarını belirginleştirmek için yola koyuluyor.

İmge Öyküler, 14 Şubat Dünya Öykü Günü bildirisinde dile getirdiğimiz gibi, insanın öyküsüyle var olacağına, öyküsüyle geleceğe uzanacağına, geçmişini öyküsüyle saklayabileceğine inanıyor.

İmge Öyküler yola koyulurken, öykü dostlarının yanında olduğuna inanıyor.